

INGEZONDEN.

HOSPITAALWEZEN IN HET BUITENLAND.

In n°. 21 van 23 Mei dezes jaars plaatste ik een stukje naar aanleiding van de voorstellen Oldambt, waarin ik vooral de urgentie van het eerste dier voorstellen in het licht trachtte te stellen, wijzende daarop, dat in onze onmiddellijke nabijheid, in Oost-Friesland, ten plattelande de ziekenverpleging zooveel beter is geregeld, dan in de onmiddellijke nabijheid, in de provincie Groningen. Ik noemde in die provincie behoorende bij het Koninkrijk Pruisen, eenige namen van stadjes en dorpen, waar ziekenhuizen bestaan, terwijl in de provincie Groningen buiten de hoofdstad niets bestaat, wat op den naam van ziekenhuis kan aanspraak maken. Sinds 23 Mei stelde ik een speciaal onderzoek naar deze zaak in, met het volgende resultaat:

Oost Friesland telt 228.600 inwoners.

De provincie Groningen 305.000 inwoners.

Vòdr 1 Januari 1904 zal Oost-Friesland 9 ziekenhuizen tellen; 7 zijn reeds voltooid en in gebruik en 2 naderen hun voltooiing. Leer met een bevolking van 13000 inwoners, telt 2 ziekenhuizen, het Allgemeine Krankenhaus met 72 bedden en het Kathol. Krankenhaus met 50 bedden. Dan komt Emden met 14.500 inwoners, dat een Städtisch Krankenhaus met 81 bedden bezit, Aurich met 5000 inwoners, 1 Krankenhaus met 40 bedden, Weener met 4000 inwoners 1 Krankenhaus met 21 bedden, Hage met 900 inwoners 1 allgemeines Krankenhaus met 20 bedden; Borkum aantal inwoners? heeft 1 allgemeines Krankenhaus met 18 bedden, Ezens met 2300 inwoners 1 ziekenhuis met 25 bedden, Wittmund, 2100 inwoners, 1 ziekenhuis met 20 bedden. Dus aan het slot van 1903 zal Oost-Friesland hebben op acht plaatsen in de provincie verdeeld, 9 ziekenhuizen met 339 bedden. Dat de ziekenzorg in deze provincie dus beter geregeld is dan in de provincie Groningen, waar slechts in de stad voldoende hospitaalruimte is, behoeft geen betoog, noch dat er dringend behoefte bestaat aan verbetering. Doch ook in een ander opzicht kunnen wij bij onze oostelijke naburen ter schole gaan.

Het tarief voor de verpleegkosten is voor al die inrichtingen vrij wel gelijk, namelijk:

De 1ste klasse betaalt 4 Mark = f 2.40 alles vrij, behalve de medikamenten; de 2de klasse kost 2 Mark 50 pf. = f 1.50 alles vrij; de 3de klasse kost 1 Mark = f 0.60 alles vrij.

Wanneer wij daarmee vergelijken de tarieven ten onzent, dan vragen wij onwillekeurig: Hoe is dat nu? Daar hebben wij een land, waar de levensmiddelen, bijv. brood en vleesch, door de zware inkomende rechten veel duurder zijn, dan ten onzent, en bij ons is het tarief voor verpleging meestal veel hooger. Laten wij het beroemde sanatorium van Hellendoorn, dat den eertitel draagt „Volkssanatorium” eens nemen. Daar is het daggeld voor alle opgenomenen, behalve de 7 gratis-lijdens, f 2.— = 3.335 Mark. Kon deze inrichting werkelijk op den naam Volksinrichting bogen, dan zou het verplegingsgeld niet hooger moeten zijn dan f 0.60 = 1 Mark daags.

Een andere practische maatregel, die in een groot deel van Duitschland genomen wordt, bestaat in de ziekteverzekering. Bijv. een dienstbode wordt lid voor de 3de klasse voor 3—5 Mark jaarlijks. In geval van ziekte kan zij daarvoor gedurende zes weken van het jaar verpleegd worden. Zoo de burger voor 9 Mark jaarlijks, voor de 2de klasse. En eindelijk de 1ste klasse voor 15—20 Mark. Ik noemde nu slechts de provincie Groningen. Maar zou het in Drenthe met de verpleging ten plattelande zooveel beter zijn, of in Overijsel of in Gelderland? Doch voor deze zaak zal denkelijk een commissie benoemd worden. De Centrale Gezondheidsraad doet, gelijk wij weten, ook een onderzoek naar de ziekenverpleging ten plattelande. Ik hoop dat wij kunnen zeggen „Het daghet in het Oosten”.

Winschoten, 21 Juli 1903.

Dr. TH. HAAKMA TRESLING.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — Herstellingsoord voor artsen. Een commissie is voornemens, het publiek en voornamelijk de artsen op te roepen tot steun voor de stichting van een herstellingsoord voor Duitsche artsen. De directeur der „Actiengesellschaft Bad Salzschlirf” heeft daartoe reeds een geschikt terrein bij Ilbeshausen in Hessen kosteloos aangeboden (*St. Petersb. med. Wochenschrift*).

— **Tegen het drankmisbruik.** De Duitsche vereeniging tegen het drankmisbruik heeft Prof. C. FRÄNKEL te Halle opgedragen, een aantal hoogleeraren in de physiologie, pathologie, psychiatrie, pharmacologie, hygiëne en inwendige geneeskunde de vragen voor te leggen: of volgens hun meening alcoholgebruik ook in kleine hoeveelheden en onder alle omstandigheden schadelijk is en, zoo dit niet het geval is, waar dan de grens van het geoorloofde ligt. Er werden 89 antwoorden ontvangen, die in een boekje „*Mässigkeit oder Enthaltzaamkeit*” zij bijeengebracht. De eerste vraag is *bijna algemeen ontkennend* beantwoord. Sommigen vonden dagelijksch gebruik ondoelmatig. Aan het bepalen van een grens hebben velen zich niet gewaagd, anderen stellen die vast, afwisselend tusschen 25 en 150 gr. absolute alcohol. De bedoeling der rondvragen was, aan te toonen, dat de geheel-onthouding zich nog niet op de instemming der wetenschap kan beroepen. Bij het gebruik maken van de uitkomsten van het onderzoek zal het wenschelijk zijn, te bedenken, wat WERNICKE in zijn antwoord zegt: het is ongetwijfeld in het belang der zaak, dat de vertegenwoordigers der matigheid en der geheel-onthouding elkander leeren verdragen en niet vijandig tegen elkander optreden (*Centralbl. f. Nervenheilk. und Psychiatrie*).

Op Staatskosten is het geschrift van Regieringsrat QUENSEL te Keulen „*der Alkohol und seine Gefahren*” in grooten getale gedrukt om kosteloos te worden verspreid, voornamelijk in die lagen der bevolking waar het meeste gevaar voor misbruik heerscht (*Allg. med. Centralz.*).